

Premsa 25/05/2010

BonDia

Roser Font: “La Rabassa no és cosa de quatre, sinó una preocupació de tot Andorra”

Escrit per M. M. - Dilluns 24, Maig de 2010 18:04

La membre d'Amics de la Rabassa Roser Font exposa els detalls de la campanya organitzada conjuntament amb l'Associació per a la Defensa de la Natura (ADN), l'Associació per a la Protecció dels Animals, les Plantes i el Medi Ambient (Apapma) i el Grup Rocafort perquè el Comú de Sant Julià aturi l'actual projecte de Naturlàndia.

¿En què consisteix la campanya que han engegat?

El primer aspecte important de la campanya és que s'han unit diferents associacions del país, i això em sembla que és important per a Andorra, perquè normalment cadascú va per la seva banda. L'objectiu és recollir firmes perquè la gent pugui mostrar el seu desacord amb el projecte que hi ha plantejat a la Rabassa i pugui mostrar que està a favor que la naturalesa de l'espai es conservi intacta, encara que es pugui fer coses, sempre que siguin respectuoses amb el medi ambient. Molta gent ens acusa que no volem el desenvolupament de la parròquia, i jo crec que no té res a veure, ja que es pot desenvolupar igualment però amb un turisme de més qualitat i respectuós amb la natura.

La campanya també comptarà amb el suport d'algunes entitats ecologistes dels països veïns. ¿Què poden aportar aquestes entitats?

El fet de dirigir-nos a altres associacions externes és perquè també ens han manifestat la seva preocupació. Ara hi ha tot un moviment de parcs naturals als Pirineus, i Andorra queda una mica aïllada. El fet que es vulgui construir una cosa tan contrària a un parc natural fa que algunes associacions de fora s'hagin sensibilitzat amb això. També ha de servir per mostrar al país que no només és una cosa nostra, sinó més global, ja que Andorra forma part del Pirineu.

¿Pel que fa a previsions, què esperen d'aquesta campanya?

No podem saber quanta gent firmarà, però sí que sabem que hi ha molta gent que té ganes de signar, ja que és la seva manera de mostrar el seu desacord i la voluntat que la Rabassa sigui parc natural.

¿Durant quant temps es podrà signar?

Vam dir que seria llarg, entre dos i tres mesos, per poder arribar a tot arreu.

Fins ara, els Amics de la Rabassa han estat molt bel·ligerants amb el projecte de Naturlàndia. M'imagino que la unió de les diferents associacions mediambientals multiplica la força de la vostra demanda.

Jo crec que a més demostra que no és una cosa de quatre, sinó una preocupació de tot Andorra. Gent de la Massana, d'Ordino i d'altres llocs també volen que hi hagi un parc natural a Sant Julià, així que serveix per deixar una mica de banda el parroquialisme i mostrar que Andorra és més global i necessita parcs naturals. Tenim molta natura però s'ha de preservar, sigui a Sant Julià, a la Massana o en qualsevol altra parròquia.

No obstant, durant els tres anys que fa que reivindiquen que s'aturi el projecte de Naturlàndia s'han trobat amb un mur al Comú de Sant Julià de Lòria. ¿Pensen que aquesta nova iniciativa pot canviar les coses?

Jo crec que la situació econòmica d'ara és molt diferent de la que hi havia quan el Comú va plantejar el projecte. A més, nosaltres tenim les portes obertes a dialogar i a explicar bé el nostre possible projecte, perquè no és tancat. La posició actual del Comú no la sabem, així que estem encantats que ens vinguin a trobar per poder dialogar.

¿Creu que ha servit per a alguna cosa l'oposició que han exercit durant els últims tres anys?

Segons el Comú, tot el que hem portat a la Batllia ha servit per parar el projecte. Per nosaltres ha servit perquè es vigilés més la manera de fer-lo, ja que en un primer moment tot valia. Hem assegurat que es facin les coses legalment i també ha servit perquè alguna gent hagi pogut canalitzar la seva oposició a través nostre.

La campanya que han plantejat està dividida en dos parts: la recollida de signatures i un manifest. ¿Ens pot explicar l'essència d'aquest escrit?

És molt important llegir el manifest perquè inclou moltes coses importants. La primera frase fa referència a l'article 31 de la Constitució, segons el qual estem obligats a preservar el medi ambient per a les generacions futures. Per tant, nosaltres som responsables de no destrossar la muntanya i de cuidar-la. Nosaltres creiem que hi ha el perill que el que es fa a Sant Julià no es pugui desfer i que es destrossi per sempre aquell tros de muntanya, i volem assegurar que es busqui una altra manera de donar-li vida.

Pel que fa a la recollida de signatures, ¿quines seran les vies per poder firmar?

Intentarem que a la gent li arribi a la bústia de casa i que, un cop hagin firmat, només hagin de doblegar el full, enganxar-lo i portar-lo a correus, perquè ja vindrà amb l'adreça i es franquejarà a destí. Una altra de les fórmules és baixar-se el full de la pàgina web de l'associació, i l'altra serà recollir firmes en actes públics.

Més enllà de l'impacte mediambiental que han criticat reiteradament, les entitats ecologistes asseguren que el projecte de Naturlàndia tampoc no és sostenible des del punt de vista econòmic. ¿Per què?

Aquests macroprojectes o macroparcs que s'han fet, sobretot a Espanya, estan resultant bastant ruïnosa. Comporten turisme de masses i és gairebé impossible que siguin rendibles. D'altra banda, els experts en turisme i el mateix Govern d'Andorra volen donar una imatge de turisme de qualitat, mediambientalment sostenible... i el projecte de Naturlàndia és justament el contrari.

¿I fins a quin punt convertir la Rabassa en parc natural seria rendible?

Hi ha estudis i fins i tot experiències aquí a Andorra, en diversos espais protegits, que demostren que si es treballa en la interpretació d'aquests parcs es capta un turisme constant. Tenim països on es treballa en aquest turisme i es dona feina. Crec que es pot buscar moltes alternatives. Per exemple, el camp de tir es pot aprofitar per fer-hi altres coses, perquè ja està construït i destrossat. En lloc del camp de tir, que sembla que no es podrà mantenir perquè a més el plom està fent una destrossa enorme, en aquest espai es pot fer algunes activitats sense necessitat de fer malbé la part de dalt. Vull dir que d'alternatives n'hi ha moltes. Ja n'hem presentat algunes i n'hi ha d'altres que es pot plantejar.

En el cas que prosperés la declaració de parc natural, ¿com s'hauria de gestionar el que ja s'ha fet, com ara el Tobotronc?

El Tobotronc, com que ja hi és, serà difícil treure'l, però és el mínim si ho comparem amb el que volen fer després, que és molt més agressiu.

En tot cas, sembla que la solució que plantegen passa per un consens que satisfaci tant el Comú com les associacions i la població.

Això seria l'ideal, perquè el perill que hi ha és que construeixin, destrossin i després tot es quedi aturat. Ja ho hem vist altres vegades a Andorra, al camp de tir, per exemple. Veus que

porta moltes despeses a la parròquia i en canvi no aporta res. I diuen que el Tobotronc és rendible, però no hem vist mai els costos que ha suposat. El que costa mantenir-lo i el que ha costat contruir-lo mai ho hem vist. És normal que hi vagi més gent, però hauríem de poder veure quant costa per saber si realment és rendible.

Quines accions paral·leles es preveu en aquesta campanya. ¿Pensen portar el manifest als grups parlamentaris o al Raonador del Ciutadà?

Sobretot, el que és prioritari és arribar al ciutadà, perquè se senti protagonista, i a les associacions. Pel que fa als grups polítics, potser ens ho plantejarem més endavant; inicialment l'objectiu és la ciutadania.

Per acabar, una altra de les qüestions que van demanar les entitats ecologistes va ser l'aprovació d'una llei de parcs naturals i nacionals.

Jo crec que és molt important per al país i que ja hauria d'estar feta, però tal com van els acords polítics no sé si tirarà endavant. Andorra és un país que necessita parcs naturals, i no ho diem per caprici, ja que la nostra qualitat de vida com a ciutadans pot ser molt millor. Jo crec que la voluntat política hi és, però caldrà veure si es pot arribar a un acord polític per tirar-ho endavant.

{backbutton}